

HUNSFOSPOSTEN

Utvidelsene på Hunsfos fortsetter

Etter at bedriftens ledelse besluttet å gå til anskaffelse av papirmaskin nr. 6, har det vært diskutert inngående hvordan vi best skulle løse de bygningsmessige problemene som reiste seg i denne forbindelse. Foruten selve papirmaskinsalen, ønsket vi nemlig også å bygge nye kontorer for den tekniske ledelsen, idet denne skal sentraliseres.

Som de fleste vet nå, skal den nye papirmaskinen plasseres i en bygning foran papirmaskin nr. 5. Grunnflaten for bygget blir ca. 40 x 21 meter, idet det vil strekke seg fra PM 5's hollenderi til og med Ivar Andersens nåværende kontor. PM 6's hollenderi skal plasseres i samme bygning som PM 5's hollenderi.

De nye kontorer for den tekniske ledelse vil bli plassert i en ny bygning foran den nye sortersalen. Denne bygning får en grunnflate på 11 x 25 meter. Bygningens lengderetning blir den samme som for PM 6. De to nederste etasjer av dette bygg vil bli benyttet til kontorer, også tegnekontor, arkiv m. v., mens tredje etasje vil gi en utvidelse av sortersalen.

Det var meget hard konkurranse blant entreprenørene om å få dette arbeidet. Anbudene lå meget jevnt, og når Betongbygg A/S fikk arbeidet, så var den vesentligste grunnen til dette firmaets lokalkjennskap til byggegrunnen, de tilliggende bygninger etc. Betingelsen for at firmaet ble overlatt arbeidet var bl. a. at hele maskinsalen skal være under tak 1. september 1956, og bygningen skal være ferdig så

montasjen kan begynne oktober 1956. Den nye kontorbygningen skal være ferdig 1. april 1957.

Ovennevnte arbeider representerer imidlertid på ingen måte hele vårt byggeprogram, da også andre bygninger krever forbedringer og utvidelser for å holde tritt med den økende produksjon. Således skal det allerede denne sommer oppføres nytt claylager med en kapasitet på 1 500 tonn. Dette skal ligge på Sagtomten, langs rammesnekkeriet, på sydsiden av dette. Dessuten skal lagerkapasiteten for papir økes ved at den røde lagerbygningen av tre som vender ut mot direktørens ha-

ge, erstattes med en bygning av betong og utvides med 50 % i bredden, samt forlenges med 50 meter i 15 meters bredde, langs jernbanesporet. Det gravearbeid som er satt i gang i direktørens hage står i forbindelse med dette arbeid.

Disse arbeider er, i likhet med moderniseringen og utvidelsen av rammesnekkeriet, overlatt byggmester Aage Wennesland, og det er hyggelig at bygdas egne entreprenører har anledning til å delta i vårt byggeprogram, slik at vi også på denne måte kan skaffe beskjef-tigelse til bygdas egne folk.

I forbindelse med oppførelsen av

HUNSFOS FABRIKKER 1887

Interior fra det gamle sliperi.

Andakt

Vet I ikke at de som løper på rennebanen, de løper vel alle, men bare én får prisen? Løp da således, forat I kan vinne den! Hver den som er med i veddekamp, er avholdende i alt, hine for å få en forgjengelig krans, men vi en uforgjengelig. (1. Kor. 9, 24—25).

Korinterne, som apostelen skrev dette til, visste av erfaring hva dette bilde var tatt fra, nemlig lekene som holdtes i Korint. Disse besto i å kjempe og løpe om kapp til et mål.

Men den sak apostelen egentlig taler om er langt fra lek og lystspill. Det er den aller alvorligste sak som noen kan forestille seg. Det er løpet etter det evige liv, strebet etter samfunn med Gud selv, i hans herlighetsrike.

Dette høye mål nåes ikke utenfor løpebanen. I Luk. 13, 24 taler Jesus om mange som på en viss måte trakter etter saligheten, men ikke når den, ikke kommer inn. Prisen vinnes bare av dem som løper rett.

Derfor heter det: Løp da således forat I kan vinne den! Det vil si: Bruk slik flid, alvor, forsiktighet og fasthet i deres salighetssak at det ikke kan slå feil, at dere når målet.

Det forutsettes altså at mange lø-

PM 6 vil det også bli nødvendig med andre utvidelser. Således må det bygges nye kummer for tremasse og cellulose, og det kan i denne forbindelse nevnes at det bl. a. skal bygges en ny kum i blekeriet med en kapasitet på 20 tonn masse.

Også på andre områder har bedriften store arbeider i gang, nemlig monteringen av kjele nr. 2 i det nye fyrhuset. Som kjent dreier det seg her om en kjele av omtrent samme type og størrelse som kjele nr. 1 i det nye fyrhuset. Leverandøren er også denne gangen A/S Thunes Mek. Værksted, Oslo, og kjelen skal være driftsferdig omkring julen 1956. Med dette vil et meget stort løft for bedriften være lykkelig gjennomført.

Litt om laboratoriekontroll

ved ingeniør Ø. Kildebo

(Fortsatt)

Opplysninger til bruk i papirfabrikken så som alun, harpikslim, clay og glue blir stadig kontrollert på laboratoriet på styrke og kvalitet, men den grundigste undersøkelse blir foretatt av vårt sluttprodukt, papiret.

Papir er et produkt som varierer i styrke og egenskaper med klimaet. For å få sammenlignbare styrketall for papir må derfor prøvene foretas ved konstant temperatur og luftfuktighet. Prøvene utføres derfor i et klimarum ved 20° C og

per feil, løper forgjeves. Hvem er da disse ulykkelige? Først de som løper av veien til en av sidene. Dernest de som saktner i løpet og kommer for sent. Og endelig de som stanser i løpet og står stille, vender om til verden og går tilbake.

Løp derfor slik at dere kan vinne prisen. Løpebanen er Kristus og hans hellige liv.

Her gjelder det å prøve om du er på den rette vei til salighet. Om du ved omvendelse og tro er kommet inn gjennom den trange port. Om du har tatt imot alle dine synders forlatelse ved troen på Kristus, så han er veien, sannheten og livet for deg.

Men så er det ikke nok å være blitt et Guds barn og ha begynt å løpe. Men det gjelder å løpe så man når himmelen. Du må bære deg at i din salighetssak som om du var den eneste som kunne nå målet.

Løp ikke på det uvisse, kjære sjel! Tenk å tape livets krone! Løpe og lide noe for himmelen, og dog ende i fortapelsen! Her er bare tale om dem som bekjenner seg til troen på Kristus, og som løper etter det evige liv, altså få av dem oppnår troens mål.

Den som kjemper, er avholdende i alt som på noen måte kan hindre en i å vinne prisen, det evige liv. Tenk å mene seg til himmelen, og kanskje til døden løpe sammen med dem som redelig streber etter prisen, og som oppnår den, mens du selv løper forgjeves fordi du mangler oppriktig alvor.

Må Gud bevare oss fra selvedrag, så vi må ende vårt løp med glede!

O. L.

65 % relativ luftfuktighet, det samme som i de andre nordiske land.

Gramvekt måles på en papirvekt (fig. 4), hvor prøven, 25 x 40 cm,

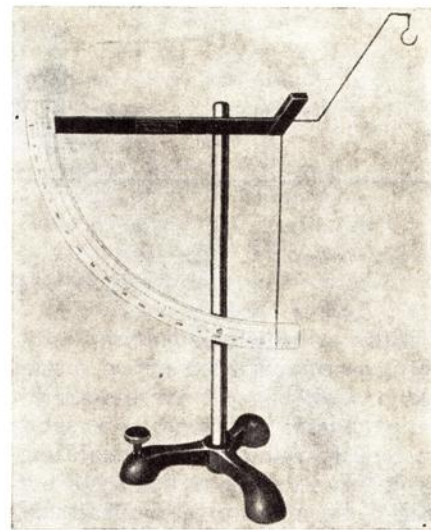

Fig. 4.

anbringes i en kurv eller på en krok, og man avleser g/m² på skalaen. Kjøp og salg av papir foregår på basis av gramvekten og kunden vil naturligvis ha så stor flate som mulig. Etter vår salgskonvensjon er den tillatte gramvektsvariasjon = ± 4 % for gramvekter fra 40 g/m² til 240 g/m². Under og over disse grensetall er den tillatte variasjon = ± 8 %.

Tykkelsen måles på mikrometer (fig. 5). Papirets bulk eller forhold-

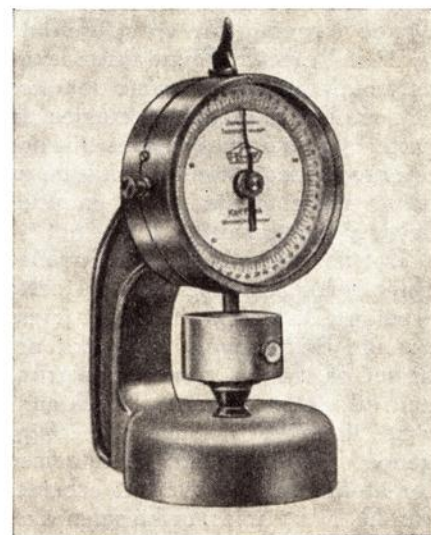

Fig. 5.

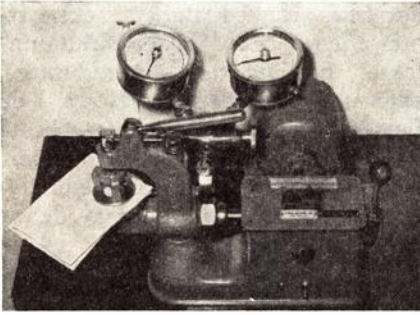

Fig. 6.

det mellom volum og vekt er en viktig størrelse for mange papirkvaliteter. Hvis man kjøper en tykk bok hvor det er høy bulk i papiret behøver man ikke å få så mange sider for pengene.

Sprengstyrke måles på Mullentesteren (fig. 6). I papirfabrikkens barndom var man for måling av sprengstyrken henvist til å presse tommelen gjennom papiret og anslå hvor stor kraft som skulle til. I Mullentesteren fastspennes papiret over en gummimembran med et glyserinkammer på den andre side. Det blir satt på trykk, og bristepunktet avleses på manometer. Sprengfaktoren beregnes av dette sprengtrykk og gramvekten.

Slitlengden måles på Schoppers slitlengdeprøver (fig. 7). Avslitningsstyrken er særlig viktig for papirtyper som blir utsatt for strekkpåkjenninger, som f. eks. trykkpapir i hurtiggående rotasjons-

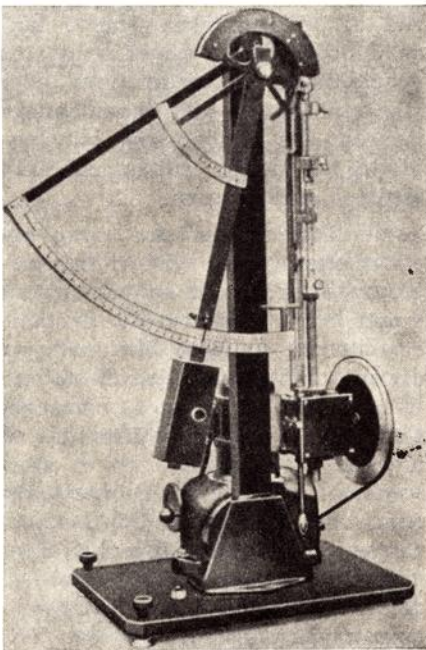

Fig. 7.

presser. Papirstrimmelen spennes inn og bruddbelastningen avleses. Den gamle betegnelse «slitlengde» vil si hvor lang en slik papirstrimmel må være for at den skal ryke over av sin egen vekt. Vi beregner den av bruddbelastningen og gramvekten.

Rivstyrken måler vi på Elmen-dorfapparatet (fig. 8). Fire ark papir av bestemt format blir innspent mellom to klemmer. Den ene klemmen er montert på apparatets faste

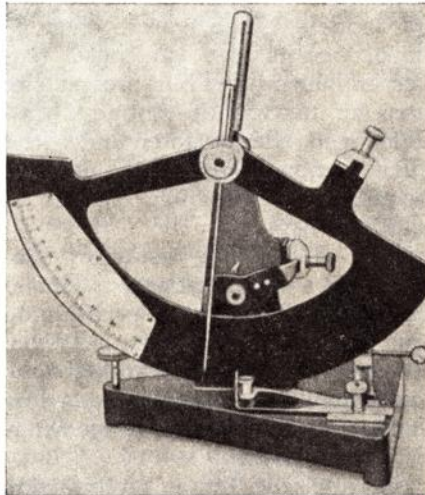

Fig. 8.

del, mens den andre sitter på en kvadratformet pendel. Etter et begynnelsesnitt i papiret måles kraften

Fig. 9.

Fig. 10.

for videreriving ved utløsning av pendelen. Utslaget blir avlest på en skala gradert i gcm, og ved deling med papirets gramvekt fremkommer rivfaktoren. Høy rivfaktor er f. eks. viktig for posepapir.

Falsetall måles på Tinius Olsens falseapparat (fig. 9) og gir uttrykk for papirets seighet eller motstandsevne mot bretning. Papirstrimmelen blir innspent under en bestemt belastning og brettet frem og tilbake til den brister. Apparatet stopper automatisk og antall falsinger avleses på et telleverk.

Porositeten måles på Gurleys densometer (fig. 10). Det består av en ytre cylinder som er halvfyllt med væske og en indre bevegelig cylinder hvor vi kan fastspenne papiret på toppen. Tiden i sekunder som medgår for passasje av 100 ml luft er et mål for porositeten og angis som densometertallet.

Det siste vi undersøker er bakvannet før dette får lov til å gå i elven. Dette vannet renses for fiber og fyllstoff etter flotasjonsprinsippet.

De fleste av oss har vel fått et glass vann når det er luft i ledningen. Vannet er da blitt mettet med luft ved det trykk som hersker i ledningen og ser melkehvitt ut. Når det står en stund ved værel-

INFLASJON

Inflasjon er et ord som til stadighet går igjen i den offentlige debatt. Det er med dette ordet som med så mange andre man ser og hører ofte, at man i grunnen ikke er riktig klar over hva det innebærer.

Selve ordet kommer av det latinske ord inflare, som betyr å blåse opp. I forbindelse med det begrep vi her skal se på, er det pengemengden, prisene og de samlede inntekter i samfunnet som blir blåst opp.

Det er imidlertid klart at det vesentligste kjennetegn på en inflasjon er en sterk prisstigning. Hva som setter denne prisstigning i gang vil variere fra tilfelle til tilfelle, og etter som inflasjonen utvikler seg vil det bli en vekselvirkning hvor snart prisene stiger som følge av større pengemengde, og snart pengemengden stiger p. g. a. høyere priser.

La oss tenke oss at prisnivået i et land av en eller annen grunn begynner å stige. Dette betyr i første omgang gjerne høyere fortløst for næringslivet, og beskjeftigelsen vil øke. På grunn av de høyere priser og fullbeskjeftigelse vil arbeidere og funksjonærer forlange høyere lønn, hvis de da ikke får dette automatisk p. g. a. indeksregulerte lønner. På denne måte stiger altså inntektene, regnet i kroner, og dermed etterspørselen etter varer og tjenester. Under frie forhold vil sterkere etterspørsel gi seg utslag i høyere priser. Den samlede omsetning, regnet i kroner vil altså stige, og kreve en større pengemengde; det blir derfor utstedt

sets trykk blir det klart, idet luftens trykk stiger opp.

I flotasjonsanlegget metter vi vannet kunstig med luft, og lar denne luften utføre et arbeide når den stiger opp, nemlig å ta med seg fiber og fyllstoff. Vi letter luftens arbeidsforhold ved å tilsette et flotasjonsmiddel som hornlim, for at luften skal få bedre tak på fyllstoff og fiber. Fra overflaten skraper så den tykke massen tilbake i systemet, mens det klare vannet tas ut i bunnen og føres til kloakk.

flere sedler. Dette gir ny næring til prisstigningen, og drar inntektene med seg videre oppover; derved får priser og pengemengde et ytterligere puff i været, og man er midt inne i den såkalte onde sirkel av stigende priser og lønninger som kalles for inflasjon.

Det som i eksemplet først fikk prisene til å stige kunne ha vært stigning i verdensmarkedets priser på landets eksportvarer, eller på importvarene; det kan også tenkes at lønnsnivået blir presset opp uten en tilsvarende økning i produksjonen, eller at staten under krig eller gjenoppbygging gir ut flere penger enn den tar inn i skatter og avgifter, osv.

Som vi har sett består inflasjonen i en sterk prisstigning. Det er imidlertid ikke enhver prisstigning som fortjener betegnelsen inflasjon. Et meget vesentlig karaktertrekk ved denne er at prisstigningen forsterker seg selv, liksom pengemengden øker sterkt.

Betingelsene for at en inflasjon skal kunne utvikle seg, er at det foreligger et etterspørselspress (d. v. s. en så sterk etterspørsel etter varer og tjenester at den overstiger tilgangen, og at prisene derved får tendens til å stige), at det ikke finnes ledig produksjonsutstyr og arbeidskraft, samt at de økonomisk/politiske forhold i landet tillater prisene å stige.

Nå vil man kanskje spørre om det er så farlig med en inflasjon. Selv om prisene stiger, så stiger lønningene også, og da kan det vel gå opp i opp? Til dette er å si at lønningene i hvert fall blir liggende noe etter i kappløpet med prisene, slik at levestandarden synker. Dessuten vil den store pengemengden i samfunnet bli helt uhandterlig, slik at myndighetene mister kontrollen over utviklingen, og det vil før eller senere ende med kaos.

Etter som lønninger og priser stiger, går også næringslivets omkostningsnivå i været, og konkurranse-evnen overfor utlandet blir dårligere. Eksportnæringene må forlange så høye priser for sine varer at de mister markeder, og eksporten synker sterkt, og kan i enkelte tilfeller stoppe helt opp, og

det blir arbeidsledighet i eksportnæringene. Man mister valutainntekter, og importen må reduseres, eller stopper kanskje helt opp. I de fleste tilfeller vil importen bestå til dels av råvarer til landets næringsliv, og hvis man ikke kan importere disse, vil det også av denne grunn bli arbeidsledighet.

Ovenfor er det satt opp visse betingelser for at en inflasjon skal kunne komme i gang. De to første, nemlig etterspørselspress og fullbeskjeftigelse, har fullt ut vært oppfylt her i landet etter krigen. Den tredje betingelsen var imidlertid at priser og lønninger får lov til å stige uhindret. Dette har som kjent langt fra vært tilfelle. Prisene har vært strengt kontrollert, og de fleste husker sikker lønnsstoppen for noen år siden. Ved hjelp av denne politikk har man kunnet hindre en åpen inflasjon, men det er klart at dette ikke fjerner årsakene til inflasjonen, altså selve inflasjonspresset. Vi har med andre ord hatt hva man kaller en undertrykt inflasjon.

Når inflasjonen holdes i tømme ved hjelp av priskontroll, vil det til stadighet være kjøpekraft til overs i samfunnet. Det er dette som er blitt betegnet med at for mange penger jager etter for få varer. Skal man bekjempe selve inflasjonen effektivt må myndighetene sørge for at den ledige kjøpekraft blir trukket inn. Dette kan skje ved hjelp av skatter og avgifter, eller ved at sentralbanken (her i landet Norges Bank) selger ut av sine beholdninger av verdipapirer, eller tar opp lån på det innenlandske marked. De penger som blir inndradd på denne måten må ikke settes i omløp igjen.

Her i landet har skatter og avgifter etter krigen vært tildels meget høye. Imidlertid har staten hatt meget store utgifter, så pengene er blitt gitt ut igjen like fort som de er kommet inn, og vel så det. Her skal en merke seg at en meget stor del av statens utgifter går til investeringer, og det er et stort spørsmål om ikke store investeringer i seg selv virker inflasjonsdrivende, fordi det ikke blir produsert forbruksvarer som tilsvarende de store inntektene som investeringene skaper. Hva vil så skje hvis inflasjonen får fritt spillerom? Det beste svaret man kan gi på et slikt

Hunfosheimen 1955

Av årsberetningen for Hunfosheimen som ble referert på Arbeiderforeningens årsmøte 5/2 gjengir vi følgende utdrag:

År 1955 var disse med i styret for Hunfosheimen: Form. Gustav Andersen, kasserer Georg Fjermedal, sekr. Ingulf Reinhardtsen, utleier Karl Olsen, styremedlemmer Anny Ravnevand, Josefine Homme, Olav Jortveit og Karl Kruse.

Direktør Knobel har i år bevilget kr. 5 000,00 til ny transformator, beløpet er sendt Aust-Agder Kraftverk sammen med en følgeskrivelse om snarest mulig å få rettet på de vanskelige strømforhold på heimen. Transformatoren er nå oppsatt og tatt i bruk, så forholdene er i orden.

Videre kan nevnes at der er innkjøpt en ny klesrulle, og at der er opprettet ny avtale med rengjøringshjelpen angående betaling og renhold av heimen.

I likhet med tidligere år er der sluppet 2 000 yngel i Hauglandstjernet og 2 000 i Fjermerosbekken. Styret er nå av den formening at der ikke bør slippes mer fisk i Hauglandstjernet foreløbig, og at fiske nå kan tillates etter nærmere bestemmelser. Men vi vil fortsatt sette ut yngel i Fjermerosbekken, og håper at der også er andre med

interesse i Oggevatn som vil være med å arbeide for å få et godt fiskevann.

Det er også innlagt nye elektriske varmeovner med termostat, og nye hånddusjer i badene.

For å holde plenen i orden er der anskaffet en gressklippemaskin.

Bedriften har i likhet med tidligere år bevilget til Husmorferie på heimen. Ferieoppholdet ble meget vellykket.

På den siste juletefesten for barn meddelte direktør Knobel at fabrikken ville holde en fest for pensjonister på Hunfosheimen til våren, og ba Hunfosheimens styre ta seg av arrangementet.

Styret har søkt telefonselskapet om å få innlagt telefon på Heimen og har fått meddelelse om at der vil bli innlagt telefon i nær fremtid.

På halvårsmøtet 1955 ble I. Reinhardtsen gjenvalgt som sekretær og Arne Vigsnes som utleier av heimen.

I september måned ble der avholdt en ukes kurs på heimen med Norsk papirindustriforbund som arrangør. Kurset omfattet hele Sørlandets krets av N.P.F. Deltakerne var strålende fornøyd med arrangementet og den fine ferieheimen.

Styret søkte N.S.B. om å få oppsatt lys ved Bjelkekil stoppested. Ansøkingen ble straks innvilget og lys er oppsatt.

Der er i årets løp utført 620 ar-

beidstimer på dugnad. Arbeidet som er utført er vedlikeholds- og utbedringsarbeid.

Besøket har vært ganske bra i det år som er gått. Der har overnattet eller vært på ferie 762 voksne og 250 barn, på dagsturer 273 voksne og 94 barn. I 1954 var besøket 591 voksne og 249 barn, — dagsturer 331 og 74 barn.

G. Andersen.

Hunfosheimens kvinneforening

ble stiftet den 7. februar 1956. Første møte ble holdt hos Astrid Jepestøl, som var en av de tre som satte igang foreningen. De andre to var: Marie Reinertsen og Josefine Homme. De startet først med å kjøpe en sovedukke til å lodde ut, til inntekt for Hunfosheimen.

På første møte kom i alt 11 medlemmer, og av disse ble det valgt formann og styre, som ser slik ut: formann: Astrid Jepestøl, nestformann: Josefine Homme, sekretær: Solveig Hagen, kasserer: Åse Andersen. 2 styremedlemmer: Nora Rørås og Martha Falander.

Det ligger jo nærmest i navnet hva foreningen skal arbeide for. — Den skal arbeide for Hunfosheimens vel. Medlemmene må være med å støtte og hjelpe til, så vi alltid kan ha en pen og velstelt ferieheim. De må også påta seg en gang årlig å være med på storrengjøring, og ellers møte trofast opp på møtene som blir holdt hver fjortende dag i Hunfos festlokale.

På møtene blir det hver gang en liten utlodning og medbrakt mat. Årskontingenten ble satt til kr. 2,00. Ellers skal de pengene som kommer inn på møtene, gå til nyanskaffelser av sengetøy, gardiner, kjøkkenutstyr osv., når dette trengs på Hunfosheimen.

Foreningens første møte ble avsluttet med kaffespleis, og samtlige gledet seg til å ta fatt på arbeidet for vår deilige ferieheim.

Til slutt vil jeg ønske nye medlemmer velkommen i foreningen. Det er sikkert mange som har interesse for Hunfosheimens vel.

Solveig Hagen, sekr.

Onsdag 29. febr. hadde kvinneforeningen skitur til Hunfosheimen. Vi var syv morgenglade hus-

spørsmål er vel å omtale den inflasjon som fant sted i Tyskland i årene 1920—23. Dette er den kraftigste inflasjon man kjenner. Seddelømløpet i landet var ved utgangen av 1919 41 000 000 000 mark, og da inflasjonen kulminerte i september 1923 var det steget til et så ubegripelig stort tall som 1 520 511 000 000 000 000 000 mark og prisene nådde helt fantastiske høyder. Prisstigningen gikk med en slik fart, at pengenes verdi sank fra dag til dag, og det var om å gjøre å kjøpe varer for dem så snart man fikk tak i dem. Det hersket nød og elendighet, folk med fastlåste pengeinntekter, (pensjonister o. a.) levde på sultegrensen, og mange sultet nok også ihjel. Folk med formuer som ikke var plasert i realverdier (hus, jord, skog, fabriker el. l.) ble ruinert. Det er

som kjent helst småsparerne som plaserer sine penger i banker, og det vil derfor særlig være dem som mister sin formue under en inflasjon. På den annen side kunne folk som hadde stor gjeld ved inflasjonens begynnelse nå betale denne med en times arbeidslønn eller så, mens de ellers kanskje hadde måttet slite med den resten av livet.

Selv om en slik uhemmet inflasjon vel neppe er tenkelig nå for tiden, så bør man innse at faren for en inflasjon er til stede, så lenge inflasjonspresset er til stede. Som vi har sett fremkaller en inflasjon meget stor sosial urettferdighet, og derfor bør man ta i bruk alle de midler som står til rådighet for å fjerne inflasjonspresset, og dermed faren for inflasjon.

Th. Halvorsen.

mødre som satt på toget fra Grovane kl. 7,30, med ski, ryggsekker, store støvler og ellers alt skiutstyr i orden, hoppet vi av på Bjelkekilen og begynte vår vandring mot heimen.

Da noen av de eldre ikke hadde hatt ski på bena på ca. 20—30 år, gikk det jo deretter, men alt med latter og godt humør.

Det første som ble gjort da vi vel var fremme, var jo å få over kaffelars. Så var det å fyre i ovnen; men uten fyrstikker gikk jo ikke det, for det hadde alle glemt. En av oss måtte avsted til en gård der vi fikk lånt en eske. All maten hadde vi felles, så vi følte oss som en stor familie.

Ellers var vi mye ute på ski, og det gikk fint både i løype og bakke. Noen laget jo en grop her og der, men snøen var løs, så de slo seg ikke. Sola skinte, været var mildt, vi hadde fri fra strev og mas, og vi koset oss. Ettermiddagen og kvelden gikk fort, med småprat, skøy og latter, til vi omsider måtte stille oss i stand til enda en skitur. Men da var det mørkt og kl. var nesten 10. Det var mindre kose- lig, men vi kom velberget hjem etter en uforglemmelig dag, som vi alle hadde hatt godt av både på legeme og sjel.

Solveig Hagen.

Dukken «Grete» ble vunnet på lodd nr. 228 — Hendy Neset, Graslia.

Rett trekning attesteres, 6/3 56.
S. Robstad, lensm.

Sang til Hunfosheimen

På siste styremøte i Hunfosheimen ble man enige om å innby til konkurranse om en sang om Hunfosheimen. En festlig sang vil sette en spiss på sammenkomstene på heimen, og styret håper at alle som har dikteriske evner vil legge sine hoder i bløt og delta i konkurransen. Dessverre blir fristen for innlevering av manuskriptet noe kort, idet innleveringsfristen er satt til mandag den 14. mai. Det er satt opp to premier for de beste sangene, en 1. premie på kr. 25,00 og en 2. premie på kr. 10,00. Sangene bes innlevert til formannen i Hunfosheimens styre, Gustav Andersen.

Studiekonferansen «Automasjon»

Studieselskapet for norsk industri og Norsk teknisk-naturvitenskapelige forskningsråd holdt ovennevnte studiekonferanse i Oslo i tiden 9. til 13. april i år. Fra Hunfos var følgende med: Tryggve Kittelsen, Hjelm Johansen og Georg Pettersen.

Dr. Odd Dahl sa i sin åpningstale at evnen til å konkurrere bestemmes av i hvilken grad man kan nå frem til forbrukeren med en bedre kvalitet til en billigere pris. Enhver produksjon er basert på menneskets evne til å utføre arbeide, på bruken av sansene, vurderingsevnen og erfaringer. En god produksjon kjennetegnes ved at det er små avvikelser fra en oppsatt normal (kvalitet), og en hurtig og flytende gjennomgang (kapasitet) med et minimum av utjevningsslagre. Den moderne produksjon har oppnådd sin effektivitet, kvalitet og kvantitet ved å innføre stadig bedre arbeidsmaskiner og transportmidler som øker arbeidsevnen, ved å sette i gang stadig nye kjemiske og mekaniske prosesser og ved å innføre instrumenter og apparater som forsterker sansene, som overvåker, sorterer og regulerer ved langt kortere reaksjonstider enn mennesket kan greie uten slike hjelpemidler.

Selve konferansen var delt i to grupper. Den ene behandlet kontroll og regulering av mekaniske operasjoner, og den andre behandlet prosesskontroll. Vi fra Hunfos deltok i den siste gruppen. Foredragsholderne var spesialister i de forskjellige områder av automatikken. Dosent Balchen foreleste i innføring i grunnleggende servotekniske prinsipper, professor Terjesen snakket om automatikkens plass i prosessindustrien, og tre tyskere, dr. Limeweg, dr. Karthaus og dr. Oppelt, gjennomgikk de viktigste målemetoder til måling av trykk, temperatur, nivå og strømning; videre målemetoder for kontinuerlig kjemiske analyser og produktgenskaper. To engelskmenn, Mr. Balls og Mr. Joung, ga i sine foredrag eksempler på bruken av instrumentering i industrien. De behandlet de fleste industrigrener og forskjellige operasjoner av prosesser der man ved hjelp av regulatorer og

instrumenter kan kontrollere og regulere prosessen. Siviling. Fougner behandlet valg og dimensjonering av ventiler til regulatorer. Siste foredragsholder var siviling. Haugen, som snakket om organisering og planlegging av instrumentavdeling ved en bedrift samt instrumentvedlikehold. Han mente at de store bedrifter burde ha egen instrumentavdeling med egen ingeniør, tekniker og mekanikere. Hvis man ikke ville opprette en slik avdeling burde instrumenteringen være underlagt den elektriske avdelingen.

Samtidig med denne konferansen var det også en stor internasjonal utstilling som omfattet instrumentering, automatisering og mekanisering. Innbefattet i utstillingen var den vitenskapelige vandreutstillingen «Man Measures the Universe», arrangert av UNESCO. Den viste den teknikk og de instrumenter som brukes ved måling av lengder og avstander — fra de aller minste inter-atomiske enheter til de største astronomiske avstander.

Hunfos Bedriftsidrettslag

Årsmøte den 14. 2. 1956, kl. 19.00

Det noe forsinkede årsmøte, artet seg som de foregående hva fremmøtet angikk, idet bare 5 mann møtte.

Da det på forhånd hadde lyktes å finne nok villige sjeler, ble det likevel «valgt» et styre. — Som ny formann i stedet for A. Oksum, som bestemt frasa seg gjenvalg, ble valgt Henry Larsen.

De øvrige valg fikk følgende utfall: Kasserer: O. Robstad, sekretær: A. Døviken.

Fotballutvalg: Arnfin Johansen, form., Georg Nygård, Elias Omdal, Arnold Beurling.

Skiutvalg: Elias Omdal, Karl Andersen, Kåre Olsen, Erling Fjellestad, Harry Voreland.

Materialforvalter: Henry Larsen.
Rep. til Hunfosposten: Reidar Johansen.
Rep. til Kretstinget: E. Omdal og Henry Larsen.

Skimerkekomité: H. Larsen og A. Beurling.

Hovedstyret skal fungere som valgkomité. — Møtet hevet kl. 20,45.

LANGRENN

Lørdag den 11/2 ble arrangert langrenn som uttagning til den forestående stafett over 4 ganger 5 kilometer.

Resultatene ble:

1. Elias Omdal	30,40
2. Gunnar Grundetjern	31,05
3. Odd Strandberg	31,42
4. Harry Larsen	33,04
5. Øistein Lie	33,05
6. Gunnar Strandberg	33,09
7. Karl Honnemyr	34,05

Klasse for aktive løpere:

1. Øistein Larsen	29,40
2. Bjørn Nyland	33,06

Resultater fra bedriftsstafetten (3 X 3 km)

1. Gården 33,49 (H. Verås, G. Neset, G. Lundevold).
2. P.M. V 40,30 (W. Beurling, H. Larsen, K. Olsen).

3. Verkstedet 40,59 (Ø. Lie, G. Grundetjern, K. Hodnemyr).

4. P.M. III og IV 41,05 (A. Beurling, E. Omdal, K. Andersen).

5. P.M. I—II 41,21 (G. Moseid, T. Hodnemyr, O. Strandberg).

6. Salen 42,43 (E. Grundetjern, N. Voreland, A. Grundetjern).

Etappetider:

G. Lundevold	11,07
A. Grundetjern	11,30
E. Omdal	12,16
K. Olsen	12,44
H. Larsen	13,03
G. Grundetjern	13,07
G. Moseid	13,10
G. Neset	13,11
Ø. Lie	13,45
O. Strandberg	13,47
K. Hodnemyr	14,07
A. Beurling	14,17
T. Hodnemyr	14,24
K. Andersen	14,32
W. Beurling	14,43
N. Voreland	15,20
H. Verås	15,31
E. Grundetjern	15,53

Tidligere la en mest vekt på det individuelle ansvar når det gjaldt forebygging av ulykker, dette anser en i dag som utilstrekkelig. Det er viktig at dette ansvar ikke blir ignorert, men en må også akseptere det sosiale og moralske ansvar, som nødvendigvis må komme inn i bildet. Det er ikke nok å være sikker på ditt og dine egne vé og vel, du må komme dit hen at du føler deg ansvarlig for dine medborgeres velferd.

2. Være ansvarlig for aktivisering av vernearbeidet. Bare snakke om hva som bør bli gjort for å forebygge ulykker er av en viss verdi, men ikke på langt nær nok. Den aktive vernesinnede borger tar positiv del i gjennomføringen av sikkerhetsprogrammet, enten det er på arbeidsplassen, på ferdselsveier eller i hjemmet.

Han vil også være tilsluttet «Vern og Velferd»s organisasjoner og derved også støtte vernearbeidet økonomisk.

3. Være ansvarlig for nøktern og saklig informasjon i vernearbeidet.

Så lenge det fins mennesker vil rykter svirre — også rykter om ulykker og ulykkesforebygging. Det er alltid en fare for at rykter som iherdig og ofte blir gjentatt vil feste seg i folks bevissthet. For å unngå insinuasjoner, uholdbare oppfatninger og meninger om vernearbeidet trenger vi mer saklige og faktiske informasjoner, samtidig som hver enkelt må bestrebe seg på å få frem fakta.

4. Være ansvarlig for utdannelse og opplæring i vernearbeidet. Hvis man allerede i skolene får innprentet viktigheten av sikre vaner, og ansvarsfølelse for sin neste på en slik måte at en «får det i blodet», at en selv blir «verneminded», vil problemet å forebygge ulykker reduseres til et minimum.

Det fins to generelle grunner for denne spådom.

1. Skoleelevene, gutter som piker, unge menn som kvinner, er sine foreldres beste lærere.

2. Enda mer betydningsfullt er at disse fra sine første sko-

Verdens største verneledermøte

Reisebrev fra konservator Tor Arnevåg til «Vern og Velferd»

Det bar preg av høytid og noe meget viktig da samtlige medlemmer av National Safety Council's råd i en rekke kom inn i den store Ballroom's sal i hotell Conrad Hilton i Chicago og inntok sine plasser ved dirigentbordet. Uvilkårlig hadde forsamlingen reist seg, de ga med dette en hyllest til de menn og kvinner som hadde stått som ledere av National Safety Council i året som gikk. Denne fantastiske Vern og Velferd organisasjonen i U.S.A. har hvert år innflytelse på menneskers liv og helse og på bedriftenes vernearbeid og dermed effektivitet og produksjon.

Salen var proppende full, men enda hadde bare 6 000 av de 15 000 deltagere fått plass ved åpningsmøtet til National Safety Council's 43. sikkerhetskongress.

En må bli betatt og imponert. Samtidig som det er stort, er det intimt. Slagordet for årets kongress «Be Your Brother's Keeper . . . Stop Accidents» er plasert harmonisk og virkningsfullt på store tekstvimpler langs galleriet. National Safety Council's emblem danner

midtpunktet ved dirigentbordet som er vendt mot deltagerne.

En av de mest kjente aktører på hammondorgel hadde underholdt en halv times tid før åpningen og bidratt til å skape den riktige stemning. Etterat rådet hadde inntatt sine plasser leste presidenten for National Safety Council, Mr. Ned Dearborn, et budskap til kongressen fra president Eisenhower. Lyset i salen ble slukket og en lyskaster ble rettet mot det amerikanske flagg, som naturligvis med amerikanernes sans for effekt blafret i en kunstig vind, mens den amerikanske nasjonalsang ble spilt og sunget.

Deretter inntok en prest talerstolen og ba en gripende bønn for kongressen og vernearbeidet.

Etter de tradisjonelle poster som valg og beretninger, fulgte presidentens rapport til kongressen.

President Ned Dearborn hadde lagt opp sin tale med et ordspill på Safety. «The «Six Be's» of Safety» — «De seks krav til sikkerhet».

1. Være sosialt og moralsk ansvarlig.

leår, gjennom sin videre utdannelse vil prege den neste generasjon med sin måte å leve på.

Men imidlertid kan alle bli mer ansvarsbevisste i vernearbeidet gjennom skoling. Handelens og industriens trenings- og utdannelsesprogrammer kan bli utvidet. Sjøføren, bonden, arkitekten, konstruktøren, presten for å nevne i fleng, bør få undervisning angående vernearbeidets økonomiske og sosiale betydning.

5. Være teknisk ansvarlig. Ordet teknisk er her brukt i en meget vid betydning. Formuleringen skal dekke det ansvar en må stille til den tekniske utforming på ethvert område av den menneskelige aktivitet. Enhver leder i arbeidslivet må utvirke trygge og sikre arbeidsforhold, riktige vern og et verneprogram. Fabrikanter må være ansvarlige for at enhver maskin som blir sendt ut, har tilstrekkelig vern. Politimyndighetene må være ansvarlige for tidsmessige trafikkregler og teknisk utstyr i forbindelse med trafikken, osv.

President Dearborn avsluttet sin tale med appellen «Vær din brors vokter — stopp ulykkene», som er kongressens slagord og det sjette «krav».

Ulykkene er femte-kolonnen i vår midte, sa arméens transportsjef, general Paul F. Yount, som etterfulgte Mr. Dearborn på talerstolen. Mr. Yount ga et skremmende bilde av ulykkesproblemet i de væpnede styrker og spesielt innen hærens transportvesen. Videre trakk han opp hvordan arméen hadde lagt opp sitt verneprogram og fortalte om de meget gode resultater som var oppnådd.

Kongressens åpningsmøte ble avsluttet med et manende budskap fra miss Elisabeth Ellen Evans, «Jeg taler for demokratiet». Hun hadde med dette essay vunnet den store konkurranse i «Voice of Democracy» 1953/54.

Etter åpningen startet kongressen med sine mange møter i de forskjellige sektorer.

I løpet av de 5 dager kongressen varte ble det holdt 515 møter fordelt på 33 sektorer.

Hodnemyrs 10 års gamle drøm om hunsfosbåt er gått i oppfyllelse!

Den 1. april mottok Hunsfosposten den gledelige melding at Hunsfos Fabrikker er kjøper av D/S «Stavangerfjord». Båten vil bli omdøpt til «Hunsfosius» og brukt til fellesturer for alle ansatte. Første tur går i mai til Nordkapp — det er da så mange helligdager at fabrikken like gjerne kan stå, og alle kan få en velfortjent avkobling ombord på det gamle, prektige skip. Direktør Knobel som nå har bedre tid, har lovet å tjenestegjøre som skipper. Direktør Borgen har dessverre ikke tid til å være med. Torjusen er ansatt som direktør for renseriets fornøyesetablissement og Johnsen deltar selvsagt med sangfuglene. Einar Birkeland har lovet å slå på stortromme hver dag etter middag. For øvrig har vi underhånden fått vite at følgende stillinger er besatt:

1. maskinist: Hjelm Johansen.
Telegrafist: Kruse.
Dekkgutt: Ivar Andersen.
Byssegutt: Schøpp.
Purser: Meyer Knudsen.
Stuert: Torleif Falander.
Letmatros: Nils Voreland.
Utkaster: Adolf Ellingsen.
Navigator: Harry Voreland.
Oppfinner: Gunnar Roen.

De nyeste erfaringer Hunsfos har høstet vedrørende automatikk vil bli benyttet. Elektrisk avdeling utvikler et system for båten vår, et såkalt sjablonsystem, som går ut på at skipperen ved avgang fra Ålefjær stiller en anviser på Nordkapp—Ålefjær, og båten beveger seg automatisk tur—retur Nordkapp. Derved spares utgiftene til styrmann.

Vi ønsker hverandre god tur.

Papirforbruket i en rekke land

Følgende tabell gir et bilde av papirforbruket og utviklingen i et antall stater og er en kilde til interessante refleksjoner: *Papir og papp-forbruk i kg. pr. innb./år.*

Land:	1938	1948	1953
Belgien—Luxemburg	30	28	43,1
Danmark	45	46	55
Finnland	31,9	45,5	48,1
Frankrike	20	27	33,1
De forente stater	94	162,5	177,8
Italia	10	8,5	14,5
Canada	57	107	113
Nederland	33,8	34,3	40,9
Norge	30,7	53,1	59
Sveits	32	52	57,2
Sverige	51,8	78	90,7
Storbritannia	87,3	45,6	65,3
Østerrike	21,6	17,5	19

Tabellen viser at det i mange land er stort potensielt behov for papirprodukter, og regnes med de underutviklede lands behov, finnes at etterspørselen etter papirprodukter på kort tid vil bli betydelig. De økonomiske eksperter påstår at en tilbakegang i den almene høykonjunktur ikke kommer til å influere nevneverdig på papirindustriens produksjon.

«Hufvudstadsbladet», Finland.

Rettelse:

I den hilsen vi brakte fra høyesterettsadvokat Kristen Nygaard til direktør Knobel i forrige nr. av Hunsfosposten sto det bl. a. at de 2 Yankee-maskinene på Hunsfos var fullt ferdigmontert i september 1940. Det skulle stått at maskinene ble ferdigmontert september 1939, umiddelbart etter verdenskrigens utbrudd.

Når jeg tenker på menneskeheten får jeg alltid medlidenhet med det siste mennesket, for han har jo ingen å skyve skylden over på. (Robert Fisher).

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Redaksjonssekretær:

Th. Halvorsen

Trykt hos

Edgar Høgfeldt A.s, Kristiansand S.
på Hunsfos' Satinert trefritt trykk 100 gr.